

להלביש לצדיקים. (ס"א ואמיר בלההוא טפרא) **וְהַהוּא** (זהו) **אמיר** הוה
ספרא עד הקא שתיקו (שתוקן). והיה כתוב בספר זהה עד כאן יש לך רשות
לדבר מכאן ואילך שתוק ולא תוציא מפיר מה שאתה קורא **וְעוֹד חִמֵּנָא מִפְּאָז**
וְלֹהֲלָא אַתָּוּן מַחְיָקָנוּ דֶּלֶא אַשְׁתַּמְדָּעָן ועוד ראיית מכאן ואילך
אותיות מהוקות שאינן ניכרות **וּבְתַר חִמֵּנָא לוֹז בְּחִלְמָא וְאָמְרוּ לֵי**
שְׁתֻוק וְלֹא תָגַלְיִי אֶלָּא לְטִינְרָא תְּקִיפָּא, וּבְךָ עַבְיִידָנָא
ואחר כך ראייתאות האותיות הללו בחלום והבנתי הכתוב ואמרו לך שתוק ואל תגלה אלא

לסלע החזק הוא רבינו שמעון בר יוחאי וכך עשית.

עתיד הקב"ה לעשות כל מלבוש אחרים לעולם הבא
וְאַשְׁפְּחַנָּא בֵּיה מְאַגְּנִין דְּלִבּוֹשָׁא אַחֲרָא זָמִין (זמןין)
קְדַשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא לְאַלְבָשָׁא לְאַגְּנִין
גְּשַׁמְתִּין לְזִימָנִין (זמןנן) **דָאַתִּי**. ומצאתו בו כתוב כי עתיד הקב"ה לעשות
כל מלבוש אחרים והיינוعلم מבחן גבואה יותר כדי להלביש את הנשומות לעולם הבא
(אם כן) **מַתִּים דְּחַיּוּ עַל יְדָא רַיְחָנָא, מַאי טַעַמָּא לֹא**
עַבְדָּלָזְן הַהְוָא לְבּוֹשָׁא ואם אמר איב המתים שהחייה יחזקאל למה לא
עשה להם את אותו الملبوש.

עדין לא הגיע הזמן לכל הלבוש של העולם הבא

אֶלָּא בְּגַין דָּלָא מִטָּא זְמָנָא לְאַעֲבָרָא בְּעַלְמָא הַחֹיָא אֲוִירָא דְּבִיא דְּעַבֵּיד לְבוֹשִׁין אלא לפि שעдин לא הגיע הזמן להعبر בעולם את אותו אויר הטהור שעשו את המלבושים האלה. **וּבְגַין כֵּךְ אֶלְבִּישׁ לֹז אֶלָּא כִּמָּה דְּהַווֹּי** ולכן לביש אותם כמו שהיו בתחילת בולם הזה קודם שמתו, **וּכְךָ יְהָא לִתְחִיָּת הַמְּתִים, בָּר דְּהַהְוָא זֹהָמָא דְּקָרְמִיתָא לֹא אֲשֻׁתְּבָח תְּפִזְן** וכך יהיה גם בתחיית המתים שיקומו המתים עם הלבוש שהיה להם כבתחילה רק אותה הזומה שהיא להם בגוף הראשון

כבר לא יהיה שם.

כאשר י יצא האדם מהעווה"ז עבר דרך אדרה"ר ואחר' ב לנ"ע או לגיהנם

פֶּסֶד גַּפְקָבָר גַּשׁ מַהְאַי עַלְמָא, בָּלְהֹו בֵּין צְדִיקִי בֵּין חַסִידִי וְתִמְימִי וְחַיִיבִי וְרַשִׁיעִי. בָּלְהֹו עֲבָרִי בְּאוִירָא, לְמַחְמִי אָדָם קָרְמָא הַבָּנִי עַלְמָא כאשר י יצא האדם מזה העולם בין אם הוא מחסידים ותמיימים או שהוא מהחוטאים ורשעים כולם עוברים תחילת דרך אדם הראשון לראותו. [צט] **וּמַתְּפִזְן נְטִיל אָוֹרְחָא הָז לְגַנְתָּא דְעַדְן הָז לְגִיהְנָם** ומשם הולכים לדרך לנ' עדן או לגיהנם.

אור הרשב"י

עליהם אין נפטרין עד שרואין פני שכינה
ומובייחין לאדרה"ר ואומרים לו אתה גורת לנו
מיתה, והוא משיבין אני בידי הטה אחד ואתם

[צט] ובתנהומה (חוקת טז) איתא עה"פ לא
יריעיב ה' נפש צדיק (משלוי י) וזה אדם הראשון
שבל הצדיקים שעמדו הימנו וננוראה מיתה

כל הצדיקים נמסרים ביד הממונה יעוריא"ל והרשעים נמסרים ביד דומ"ה
כל אינון דאורחיהו לנטה דען, מתקרביין לנביי
חוּמָה דלְבָר מַאֲנוֹן תָּלֵת חֻמוֹת דַתְמָן כל אותם שדרכם
 לגן עדן מתקרבים אל החומה החיצונית מחוץ לשלש חומות המשובבות את גן עדן.
ובדיין נפיק חד ממנא ואתער קפוייהו וקاري ואמר ואו
 יוצא מונה אחד ומתעורר לפניהם ואומר להם, **זבאיין אהון צדיקייא** (בעלמין
 בולחא) **בעלמא** אשריכם העדים בכל העולמות. **זה הוא ממנא**
יעורי אל שמיה, אוליפ לון אורחא ואולין קמיה עד

אור הרשב"י

אמר המسفיד הנ"ל ריש להמלין על הנפטר
 הלו במאמר הכתוב (איכה ג' ל'ט) מה יתאונן
 אדם חי נבר על החטאיו עפ"מ"ש רוז"ל במדרש
 שכל העדים שעמדו מן אדם הראשון
 נגורה עליהם מיתה, ומוקודם פטירתם
 מוכחים לאדם הראשון ואומרם לו אתה
 גרמת לנו מיתה, והוא משיבם שבשביל
 החטא המה מתים, והנה מבואר שבת (פ"ט)
 רעל עד עשרים שנים אין הקב"ה מעונייש וע"כ
 יש להמלין על הנפטר הזה בן ח"ז שנים את
 הפסיק הזה מה יתאונן אדם חי כמה גדולה
 עתה אנונותו של אדרה"ר בנפטר הזה שהיה
 ת"ח ויר"ש דנסתר עליו טענתו של אדרה"ר
 שנפטר בשבייל החטאיו, דהלא היה בן ח"ז
 שנים דין ב"ד של מעלה מעונייש. רבשהמא
 נבר הינו אדם שנפטר אחר שמלאו לו שנים
 שפיר אפשר לומר רעל החטאיו נפטר,
 בתשובתו של אדרה"ר ובנ"ל.

אין לכם כל אחד ואחד מכמ שאין לו יותר
 מאربع עונות, ומניין שרואין פניו שכינה
 ומוכיחין לאדם הראשון שנאמר (ישעה לח)
 אמרתי לא אראה לך בארץ החיים לא
 אבitem אדם עוד עם יושבי חיל, והצדיקים
 הענשין מיתה על עבירותם קלות שלא יהיה
 אדרה"ר נתפש על יديיהם שנאמר (משלי י) לא
 ריעיב ה' נשץ צדיק.

בספר ויען יוסף (עמ' ב) איתא: בן דכירנא
 אשר בימי בחרותי בלומדי בהקביז של
 בחורי חמד בבייהם"ד בווארشا נפטר או
 אחד מבחררי הבחורים בהיותו בר ח"ז שנים,
 ונספֶד ע"י כבוד הרב הגאון המפורסם ר' יtsחיק יוסף וילברברג וצ"ל הי"ד שהיה אח"כ
 לר' אבד"ק קראנסאנשלין ונכד הרה"ק
 המפורסם רבי נפתלי ויירשובר זצ"ל וחתן
 הגאון האדיר ר' מאיר דן פלוצקי וצ"ל בעל
 כל' חמדה, וחמדת ישראל, ובתוך ההසפד

תְּרֵא חֶדָּא דְגִיהַנְם ואותו הממונה יעדן"ל שמו מלמד אותם את הדרך והולכים לפניו עד שער אחד של הגיהנם. **הַהוּא מִמְונָה קָאָרִי בְּחִילִית** **וְאָמָר, צְנוּן תִּנְנָא צְנוּן יְקִידְתָּא** כיון שמנגעים סמור לאותו השער, אותו הממונה קורא בכך צננו את העשן צננו את להבת האש. **בְּהַחִיא שֻׁעַתָּא,** **בְּבָהִילָּו מַצְנְגִין לְה וְעַלְיָן כּוֹלָהו וְטַבְלִין וְעַבְרִין** באותו השעה מצענים את חום הגיהנם בחיפזון ונכנסים כולם וטובלים שם וועברים. **וְכָל אַינְזָן חַיְיבָן אֲתַמְסָרָן בִּיקָא דְדוּמָה וְעַלְיָן בְּגִיהַנְם וְכָל אַוְתָם הַחוּטָאִים נִמְסְרִים בַּיָּדוֹ שֶׁדָּוָמָה וּנְכָנָסִים בְּגִיהַנְם.** **וְכָל אַינְזָן זְבָאִין, לֹא אֲתַמְסָרָן בַּיָּדוֹ.** **אֶלָּא** (בידך) **דְהָא מִמְונָה** אבל כל אותם הצדיקים אינם נמסרים בידי דומה אלא בידיו של הממונה יעדן"ל הנה.

לאחר שטובלים הממונה הולך **לִפְנֵיהם** וקורא פתחו שערים ויבוא גוי צדיק **שָׁוֹמֵר אֲמָנוֹנִים**

וּבָתָר דְטַבְלִין וְעַבְרִין, **הַהְיוֹא מִמְונָה אַזְיָל קְמִיחָו עַד דְמַטָּאָן לְשׁוֹר דְגַגְתָּא דְעַדָּן וְהַהְיוֹא מִמְונָה קָאָרִי לְפִתְחָה וְאֹוֹמֶר** ולאחר שהם טובלים שם אותו הממונה הולך **לִפְנֵיהם** עד שמנגיע לחומת גן עדן ואו אותו הממונה קורא לפתח ואומר, (ישעיה כ"ו) **פִתְחָה שַׁעֲרִים וְיִבָּא גּוֹי צְדִיק שׂוֹמֵר אֲמָנוֹנִים.** **כְּדִין פִתְחִין פִתְחָה וְאַעֲילָ לֹזֶן, וְכֵן בְּכָל פִתְחָה וּפִתְחָה.** ואו פותחים את השער ומוכנסים אותו וכן בכל פתח ופתח קורא בר הממונה ופותחים לקראתו השער להבנישו.